

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

30 januari 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Interpellatie van de heer Jo Vermeulen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de werkingssubsidies voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg Brussel

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de samenstelling van lokale cultuurraden eind 2002, in uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sluiting van de Lambiekbrouwerij Oud-Beersel

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de voorlopige bescherming van de Kemmelberg

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bescherming van de Kemmelberg

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 30 januari 2003

VOORZITTER : De heer Jos Stassen

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.41 uur.*

Interpellatie van de heer Jo Vermeulen tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de werkingssubsidies voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg Brussel

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vermeulen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de werkingssubsidies voor de Koninklijke Vlaamse Schouwburg Brussel.

De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de interpellatie sluit aan bij de campagne 'Vlaanderen laat Brussel niet los'. Het is nuttig dat we dit thema ter harte nemen. Ik had ook kunnen zeggen 'Antwerpen laat Brussel niet los'. Ik weet echter niet of Brussel daar altijd mee gediend is.

Minister Paul Van Grembergen : Dat was nochtans de oorspronkelijke slogan, gelanceerd door burgemeester Craeybeckx.

De heer Jo Vermeulen : Panta rhei, alles verandert voortdurend.

Ik zal niet de hele geschiedenis van de KVS schetsen. U vindt die terug in het ingediende interpellatieverzoek. In de negentiende eeuw heeft het Brussels stadsbestuur de KVS opgericht, als onderdeel van de Vlaamse beweging. Vanaf 1921 werd het een instelling van openbaar nut waar niet alleen de stad, maar ook staat en provincie bij betrokken waren. Die periode was zeer belangrijk voor de Vlaamse ontvoogding en Vlaamse volksopvoeding.

Sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw werd een heel decretaal arsenaal ontwikkeld. Als hedendaags, professioneel repertoiregezelschap kaderde ook de KVS daarin. De KVS werd gesubsidieerd of ondersteund op basis van decreten uit 1975, 1993 en 1999. Kunst en kunstbeleving werden iets prominenter, het Vlaams verenigingsleven iets minder.

De huidige problemen slaan op twee dossiers. Over het bouwdoosje zal ik het vandaag niet hebben, wel over de werkingstoelagen. Daarover is al enige commotie geweest.

Vanaf 1993 vermeldde het decreet welke middelen een stadstheater moet krijgen. In het decreet van 1999, dat op dit moment van kracht is, werd een algemene regeling uitgewerkt, waardoor de subsidie die de Vlaamse Gemeenschap toekent, moet worden geëvenaard door de gemeente en provincie samen. De bijdrage van de provincie bedraagt een vierde en die van de gemeente drie vierden.

Daarnaast is er nog een specifiek Brusselse regeling. Een decreet is immers niet afdwingbaar in een ander gewest. Een akkoord over een gemeenschapsmaterie moet via een convenant worden afgesloten door de minister van Cultuur, de VGC en een of meerdere gemeenten. Daar wringt echter juist het schoentje.

Er is al een tijd geen convenant meer van kracht. Al enkele jaren baseert men zich op een vorig convenant. De regeling die wordt voorgesteld in het decreet is dat de som van de Vlaamse Gemeenschap wordt geëvenaard door de VGC en de gemeente samen. Vermits er op dit moment geen convenant is, bestaat hierover enige onduidelijkheid. Dit heeft de nodige tribulaties tot gevolg.

Her en der werden de zaken gebruskeerd. Brussel heeft een duidelijke vraag gesteld om een convenant af te sluiten. Er is een forcing gevoerd en heibel geweest. Het is nodig om werk te maken van

Vermeulen

een fundamentele oplossing en een convenant af te sluiten.

De vraag is natuurlijk wat met een stadstheater wordt bedoeld. Voor steden als Antwerpen en Gent is dat vrij duidelijk. De stad als zodanig valt grotendeels samen met het werkingsgebied. Het wordt gedekt door de subsidie van het plaatselijk bestuur.

In Brussel is de situatie natuurlijk iets complexer. Er moet rekening worden gehouden met de stad Brussel en de achttien gemeenten daarrond. Daarnaast is er nog het gewest dat door de KVS wordt bediend. Niet enkel de heer Goossens en de heer Opdebeeck vinden dat het spectrum ruim moet zijn. Ook uit het publieksbereik dat werd opgebouwd, blijkt dat heel wat mensen naar de KVS komen.

Uit de resultaten van een onderzoek over de periode september 2002 tot januari 2003 blijkt dat de stad Brussel qua bereik ongeveer 15 procent voor haar rekening neemt, de andere 18 gemeenten ongeveer 28 procent. Zo'n 57 procent komt van buiten de 19 gemeenten. Dit toont duidelijk aan dat de taakstelling die de KVS heeft en het publiek dat hij bereikt duidelijk de stadsgrenzen overschrijden.

Brussel is vragende partij voor het afsluiten van een duidelijk, nieuw convenant. Een en ander weegt immers zwaar op de begroting. Ik heb het dan nog niet over het bouwdoossier. Door het cultuurbeleid dat de KVS wil voeren, wordt zowat 90 procent van de middelen opslorpt.

Mijnheer de minister, hoe groot is het werkingsbudget van de KVS/de Bottelarij? Welke stijging van het budget kan er eventueel worden verwacht na de verhuis naar de nieuwe gebouwen? Als de werkingskosten stijgen of indien de Vlaamse overheid meer investeert, dan moet de inbreng van hetzij de VGC, hetzij de stad Brussel ook stijgen. Het is belangrijk om hierover enige duidelijkheid te scheppen en een tijdpad uit te tekenen.

Klopt het dat over de werkingsmiddelen een convenant moet worden afgesloten met de verschillende partners? Er staat duidelijk vermeld dat dit met een of meerdere gemeenten kan gebeuren. Zult u een initiatief nemen in verband met het afsluiten van een convenant zodat er financiële en rechtszekerheid ontstaat voor de partners? In feite gaat het om het louter toepassen van het decreet.

Op welke manier zult of kunt u hier de VGC bij betrekken? Of behoort dit veeleer tot de bevoegdheid van minister Vanhengel, als minister van Brusselse Aangelegenheden? Ik vrees dat mogelijke herschikkingen zouden leiden tot een vermindering van de middelen voor Nederlandstalige cultuur in de stad Brussel. Zijn er garanties dat dit niet zal gebeuren? Is dat het voorwerp van onderhandelingen? Essentieel is dat een helder convenant wordt afgesloten.

Toevallig kreeg ik deze week een folder in de brievenbus, over een tentoonstelling die nu zaterdag in het stadhuis van Brussel van start gaat, met als titel 'Een minnelijk akkoord'. Ook hier zijn we toe aan een minnelijk akkoord. De foldertekst is actueler dan hij mag lijken: 'In de winter van 1511 waren in Brussel wonderlijke sneeuwsculpturen te zien. Die waren een uiting van de nieuwe burgercultuur, die mede onder impuls van literaire gezelschappen was ontstaan. Ze streefden naar een harmonieuze samenleving, een maatschappij in minnelijk akkoord. Zelden was de macht van het schone woord groter.' In deze tijden van scheldtirades en vloeklijsten zou een minnelijk akkoord met hoofs taalgebruik hier zeer veel kunnen oplossen.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is niet overdreven te stellen, zelfs al brengt dat vandaag misschien niet veel zoden aan de dijk, dat de KVS historisch gezien de moeder van alle theaters in Vlaanderen is. Het hoeft dan ook geen verbazing te wekken dat ik me als Brusselaar aansluit bij deze vraag.

Ik wil de vraagstelling wat vervolledigen. De sereniteit van de gestelde vraag staat jammer genoeg in schril contrast met de wijze waarop de Vlaamse schepenen van Brussel het dossier in beweging heeft proberen brengen. Dat het dossier in beweging is gebracht is dan nog eufemistisch uitgedrukt. Ik begriep dat er lokaal een aantal financiële problemen zijn. Maar – zoals ik al zei in de raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, waar we ook al hebben gedebatteerd hierover – dit is een techniek die ik in de politiek nog niet heb meegemaakt. Deze manier van werken is zeer riskant. De vragen die door de heer Vermeulen werden gesteld zijn terecht, en moeten een antwoord krijgen.

We mogen nooit uit het oog verliezen dat de stad Brussel twee stadstheaters heeft. Het is verre van mij om te pleiten voor een soort wafelijzerpolitiek. Dat is iets uit het verleden, waar we ons zo ver mogelijk van moeten houden. Het is nu eenmaal zo

Gatz

dat de stad een verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de KVS, maar ook tegenover het Théâtre Royal du Parc, dat recht tegenover de Wetstraat 16 ligt. Als de stad minder inspanningen levert ten opzichte van de KVS, moeten we nagaan of ze er dezelfde opstelling op na houdt, zowel politiek als financieel, ten aanzien van het Franstalige stadstheater. Dit element wou ik introduceren in het debat. Het kan immers niet dat de stad Brussel besparingen doorvoert op de rug van de KVS, waarbij de KVS eventueel zou worden overgenomen door andere overheden terwijl het Théâtre Royal du Parc dezelfde comfortabele financiële ondersteuning zou behouden. Misschien dringt zich dus een bijkomend gesprek op, maar dat laat ik over aan uw beoordeling. Misschien kunt u bij uw collega, de minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap, informeren of hij identieke plannen heeft ten opzichte van het Franstalig stadstheater.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, het dossier van de KVS is een belangrijk dossier. We zouden dit alleen vanuit historisch perspectief kunnen bekijken. De geschiedenis leert steeds voor de toekomst. Dus ook voor de toekomst vind ik dit dossier zeer belangrijk.

De Vlaamse Gemeenschap heeft een structurele enveloppe van 1.611.307 euro of 65 miljoen frank toegekend aan de KVS voor de periode 2001-2005. Bovendien heeft de Vlaamse Gemeenschap zich ertoe verbonden om voor de duur van de lopende periode jaarlijks 20 miljoen frank toe te kennen, via de middelen van de Loterij, om de schuldenlast van de instelling te helpen afbouwen.

Conform het decreet voorzagen de stad Brussel en de VGC samen in een subsidiebedrag dat minstens even groot is als het bedrag waarin werd voorzien door de Vlaamse Gemeenschap. Deze decretale verplichtingen werden sinds jaren stilzwijgend toegepast. Het decreet had weliswaar geen betrekking op het grondgebied van de stad Brussel, en er was geen echt convenant, maar in de praktijk werd dit zo toegepast. In 2002 ging het nog concreet over 1.208.480 euro van de stad Brussel en 545.366 euro van de VGC. Daarmee gaf de VGC dus meer dan het decretaal verplichte bedrag van 402.826 euro. Het stadsbestuur heeft voor de werkingsmiddelen in 2003 echter eenzijdig beslist om de bijdrage van de stad Brussel met 400.000 euro te verminderen. Ik heb dit, net als u allen, vernomen via de krant.

Ik wil daar echter niet te veel heibel over maken, omdat ik naar oplossingen wil streven.

Uw tweede vraag was of de redenering klopt dat er in verband met de werkingsmiddelen voor de KVS een convenant moet worden afgesloten. Het podiumkunstedecreet bepaalt het volgende. Provincies en gemeenten waar een organisatie is gevestigd, opgericht of mede opgericht door deze ondergeschikte besturen en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, moeten het bewijs leveren dat zij gedurende de periode van 4 seizoenen een financiële bijdrage verlenen, waarvan het totale bedrag gelijk is aan de door de Vlaamse Gemeenschap verleende subsidiëringsevenveloppe. Dit totale subsidiebedrag komt voor een vierde ten laste van de provincie en voor drie vierde ten laste van de gemeente. De Vlaamse regering sluit een overeenkomst met de VGC van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en met een of meer gemeenten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, om een gelijkwaardige medefinanciering te verkrijgen voor organisaties in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Het klopt inderdaad dat er een soort van convenant moet worden afgesloten om aan de KVS een subsidie toe te kennen die gelijkwaardig is aan de door de Vlaamse Gemeenschap toegekende subsidie. Met andere woorden : het afsluiten van het convenant formaliseert het feit dat de lokale besturen een gelijkwaardig bedrag zullen vrijwaren voor de KVS. Het gaat dus niet om het negotiëren van een ander, lager bedrag. Dat staat dus niet in de regelgeving.

Wil ik een initiatief nemen voor het afsluiten van dit convenant ? Uiteraard wil ik dat, alles wordt door ons in gereedheid gebracht om een convenant af te sluiten, vanzelfsprekend op basis van de decretale bepaling. Ik kan geen convenant afsluiten dat meer inhoudt dan de principes van de decretale bepalingen. Dat is duidelijk.

Op welke manier wil ik de VGC hierbij betrekken ? De VGC is reeds betrokken partij en komt de wettelijk vereiste ondersteuning meer dan na, dat blijkt uit de cijfers. Het bedoelde convenant zal uiteraard behalve met de stad Brussel ook met de VGC worden afgesloten.

De mogelijke overname van een gedeelte van het Brusselse aandeel van de werkingsmiddelen door de VGC mag niet tot gevolg hebben dat hierdoor middelen voor de Nederlandstalige cultuur in Brussel stad verloren gaan. Tot nader order ga ik ervan uit dat de stad Brussel haar verantwoorde-

Van Grembergen

lijkheid ten aanzien van de KVS zal opnemen, dat ze met andere woorden een oplossing zal zoeken om het eerder teruggeschroefde bedrag opnieuw op het gewenste niveau te brengen. De eenzijdige vermindering van de middelen door de stad is in mijn ogen geen goede manier om tot een goede taakverdeling tussen de betrokken overheden te komen en brengt in eerste instantie schade toe aan de instelling, waarvan alle partijen nota bene de huidige werking, de directie en het bestuur prijzen.

Wil ik een gesprek ? Ja, ik wil een gesprek. Er is geen enkel vooroordeel om aan tafel te gaan zitten met de VGC of met de schepen van de stad Brussel die verantwoordelijk is voor dit dossier, integendeel. Ik kan echter alleen maar handelen binnen de regels. Ik weet dat de schepen het idee heeft om op die wijze de gemeenten rond Brussel aan te spreken op hun verantwoordelijkheid. Of dit de gepaste methodiek is, betwijfel ik zeer. Ik vraag me af of daardoor het resultaat niet reeds gedeeltelijk werd gehypothekeerd. Ik ben persoonlijk altijd bereid om te trachten tot een oplossing te komen. Ik weet dat de schepen redeneert als volgt : als ik het bedrag uit de middelen van de stad Brussel voor de KVS verminder, maar toch mijn globale bedrag van het bevoegde schepencollege blijf behouden, dan heb ik meer middelen om op andere terreinen iets te doen in verband met cultuur en mijn verantwoordelijkheden. Ook daar twijfel ik echter aan de gebruikte strategie. Ik kan begrijpen dat de schepen een dergelijke redenering volgt, maar ik denk niet dat het een goede strategie is geweest.

De Vlaamse middelen zijn er dus, en wij maken er geen probleem van om die middelen vast te leggen in een convenant. Wij willen aan tafel gaan zitten om na te gaan of er eventueel oplossingen kunnen worden aangereikt voor Brussel en voor de voorsteden van Brussel. Wij willen ons ter beschikking stellen om na te gaan of er vooruitgang kan worden geboekt.

Ik wil nog even terugkomen op de opmerkingen van de heer Gatz. Het is duidelijk dat dit niet als een afzonderlijk geheel kan worden beschouwd en dat er inderdaad een relatie is met de middelen die de stad Brussel verstrekt aan Théâtre Royal du Parc. Dit kan niet zomaar als een eenzijdig gegeven worden ingeschat, dit is een globaal gegeven, waarbij de verhoudingen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap en het correct gebruik van de middelen, steeds in het oog moet worden gehouden.

De voorzitter : De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen : Ik dank de minister voor zijn antwoord en ook voor het initiatief dat hij wil nemen en de bereidheid om tot een convenant te komen. De minister heeft op dat vlak een cruciale rol te vervullen.

Over de strategieën van de gemeenten of van de betrokken schepenen wil ik me niet uitspreken. Iedereen weet dat een in het nauw gedreven kat rare sprongen kan maken. Op financieel vlak zijn deze gemeenten in het nauw gedreven. Het lijkt me dan ook noodzakelijk om door middel van een convenant de nodige duidelijkheid te scheppen.

We mogen het verschil tussen Brussel en andere steden niet uit het oog verliezen. Het Toneelhuis wordt niet enkel door het district Antwerpen gefinancierd. Ten gevolge van de fusie staat de hele stad Antwerpen hiervoor in. Het gaat hier met andere woorden om ongeveer een half miljoen inwoners. In Brussel gaat het slechts om 30.000 tot 40.000 Nederlandstalige inwoners. Dit heeft uiteraard een weerslag op de betrokken budgetten.

De minister heeft daarnet verklaard dat we de bepalingen van het decreet moeten respecteren. Ik veronderstel dat iedereen het hiermee eens is. De vraag is hoe we de discussie over de inbreng van de lokale besturen moeten voeren. Het decreet stelt immers dat de VGC en een of meerdere gemeenten hiervoor moeten instaan. Mijns inziens is de minister het best geplaatst om deze discussie in alle sereniteit te laten verlopen. We moeten vermijden dat de betrokken gemeentebesturen elkaar omwille van deze budgetten het bloed van onder de nagels pesten.

De discussie over de verdeling moet in een convenant resulteren. Die convenant moet een afspiegeling van de specifieke Brusselse realiteit vormen. Andere steden zitten sowieso met een ander publieksbereik, een ander budget en een andere bevolkingssamenstelling. Aangezien we deze gegevens niet zomaar mogen overzetten, heeft de VGC in deze kwestie een belangrijke rol te vervullen.

De voorzitter : Wie de omrekening maakt, zal merken dat het aantal Vlamingen in Brussel vergelijkbaar is met het inwoneraantal van een middelgrote stad als Sint-Niklaas. De heer Gatz is allicht beter geplaatst dan ik om die vergelijking te maken.

De grote vraag is uiteraard hoe het decreet moet worden geïnterpreteerd. Welke overheid vervult in

Voorzitter

dit geval de rol van stad en van provincie ? In Brussel vallen deze overheden grotendeels samen. Mijns inziens neemt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de functie van stad en van provincie waar. Het is dan ook bijzonder moeilijk om het decreet in Brussel toe te passen.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Ik zou nog een ander nuttig element aan de discussie willen toevoegen. De Vlaamse regering heeft zichzelf namelijk een norm van 300.000 euro opgelegd. Deze norm speelt ook op dit vlak een rol.

Het decreet kan op verschillende manieren worden geïnterpreteerd. Pas als alle elementen in het systeem zijn geïntegreerd, kunnen we een verantwoordte afweging maken. Ik weet evenwel dat dit gemakkelijker is in theorie dan in praktijk.

De voorzitter : De vraag is natuurlijk wie uiteindelijk zal betalen.

Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Het zou mooi zijn indien de Brusselse voorsteden hun verantwoordelijkheid zouden opnemen. Dit kan enkel gebeuren indien de gemeenten met elkaar willen overleggen. Dergelijke onderhandelingen vergen een zekere emotionele intelligentie. De gesprekken mogen niet door agressiviteit en verdachtmakingen worden verstoord. We zullen nog wel zien hoever we precies raken.

De heer Jo Vermeulen : Ik zou nog een concrete vraag willen stellen. Wat zal er in de nabije toekomst precies gebeuren ? De minister heeft daarvoor verklaard dat een convenant wordt voorbereid. Zijn die gesprekken al aan de gang ? Werken de diensten van de minister aan een ontwerp van convenant ? Zijn er al bepaalde afspraken gemaakt ? Indien we dit te lang laten aanslepen, vrees ik dat het de situatie weer zal verzieken. Welke timing wenst de minister in dit verband te hanteren ?

Minister Paul Van Grembergen : Het is zeker niet mijn bedoeling om dit op de lange baan te schuiven. Mijn administratie heeft een concreet voorstel uitgewerkt. In de loop van de komende weken zullen we de onderhandelingen met de VGC en met het Brussels stadsbestuur aanknopen. We hebben al voorbereidende gesprekken met de VGC ge-

voerd en we zullen de betrokken schepenen zeker nog op voorhand even aanspreken.

De heer Jo Vermeulen : Is de minister van Brusselse Aangelegenheden hierbij betrokken ? Is de bevoegdheidsverdeling op dit vlak voor iedereen duidelijk ?

Minister Paul Van Grembergen : De minister van Brusselse Aangelegenheden is hier in zekere zin bij betrokken. Hij voelt zich medeverantwoordelijk en wil ons helpen een oplossing te vinden. We hebben hierover reeds overleg gepleegd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de samenstelling van lokale cultuurraden eind 2002, in uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Gardeyn tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de samenstelling van lokale cultuurraden eind 2002, in uitvoering van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief gemeentelijk cultuurbeleid.

Mevrouw Gardeyn heeft het woord.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, volgens het decreet van 13 juli 2002 zijn de Vlaamse gemeenten verplicht om, conform de decretale bepalingen, tegen het einde van 2002 een cultuurraad op te richten. Deze bepaling maakt deel uit van het verplicht gedeelte van dit decreet.

De tekst van het decreet en de administratieve toelichting benadrukken evenwel dat de administratie niet op de hoogte moet worden gebracht van de oprichting of van de nieuwe samenstelling van deze cultuurraad. Gezien de belangrijke taak die de cultuurraden in het kader van dit decreet worden toebedeeld, lijkt dit me een eigenaardig hiaat. Het decreet benadrukt de verplichting om de samenstelling van de raad aan te passen. Deze aanpassing moet evenwel niet worden doorgegeven. Dit maakt

Gardeyn-Debever

opvolging, begeleiding of bijsturing bijzonder moeilijk.

In gemeenten die tot op heden geen aanvraag hebben ingediend om in het nieuwe decreet in te stappen, is er weinig interesse of animo om de cultuurraad opnieuw samen te stellen. Ik wil er overigens op wijzen dat er de komende 2 jaar geen ruimte meer is om in het decreet in te treden en dat de cultuurraden 2 jaar geleden ook al eens opnieuw zijn samengesteld. Ik ga er dan ook van uit dat bepaalde gemeentebesturen deze zaak gewoon uit het oog zijn verloren.

Wat was op 31 december 2002 de stand van zaken betreffende de aanpassing van de samenstelling van de cultuurraden in de 308 Vlaams gemeenten? Beschikt u over informatie over de gemeenten die nog geen gevolg hebben gegeven aan het nieuwe decreet? Zult u initiatieven nemen ten aanzien van deze gemeenten?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, de cultuurraad vormt een van de verplichte onderdelen van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid. Het is zeker niet de bedoeling om hieraan geen opvolging te geven. De administratieve toelichting van 17 december 2001, waarnaar wordt verwezen, bevat uitleg over alle aspecten van het decreet lokaal cultuurbeleid.

Op dat ogenblik was het echter niet opportuun om reeds de samenstelling van een nieuwe en herbevestigde cultuurraad op te vragen. De gemeenten beschikten toen nog over meer dan een jaar om zich te conformeren aan het nieuwe decreet.

De overgangsperiode die tot 31 december 2002 liep, is nu voorbij. Ik heb met de administratie afgesproken dat er nu een overzicht zal worden opgesteld. In de loop van de maand maart zal de administratie aan alle gemeenten de samenstelling van de nieuwe cultuurraden opvragen, samen met andere gegevens die de gemeente in het kader van dit decreet ter beschikking moet stellen. Een effectieve stand van zaken zal dus waarschijnlijk pas ergens rond mei van dit jaar klaar zijn.

Als wordt vastgesteld dat een aantal gemeenten zich nog niet in regel hebben gesteld, zal de administratie dat uiteraard verder opvolgen. Een klein

aantal gemeenten staat wat weigerachtig ten opzichte van de inrichting van een cultuurraad. Zware sancties, zoals het sturen van een commissaris van de Vlaamse regering, zullen we niet onmiddellijk toepassen. Als er onwil wordt vastgesteld, zullen we eerst een oplossing zoeken via de geëigende diplomatieke kanalen.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijn bekommernis ging vooral uit naar de gemeenten die een goedwerkende cultuurraad hebben, maar zeer snel een nieuwe moeten samenstellen en zo misschien een aantal goede krachten verliezen.

Vraagt u, samen met de samenstelling, ook het huishoudelijk reglement op?

Minister Paul Van Grembergen : De huishoudelijke reglementen worden mee opgevraagd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sluiting van de Lambiekbrouwerij Oud-Beersel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken en de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de sluiting van de Lambiekbrouwerij Oud-Beersel.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijn vraag komt veeleer vanuit het hart dan vanuit de rede. Het Pajottenland, ten westen van de hoofdstad, en de Zennestreek, ten zuiden van Brussel, vormen de ideale biotoop voor het brouwen van het lambiek, dat na jarenlange gisting geuze wordt of na toevoeging met fruit en dezelfde gisting bijvoorbeeld kriek wordt. Door de typische bacterie, de *Brettanomyces Bruxellensis* of de *Brettanomyces Lambicus*, in de lucht van de streek zijn dit unieke tarwebieren, die men elders alleen maar kan namaken. Dat gebeurt dan ook.

Gatz

De noodzakelijke jarenlange gisting maakt dat deze vroegere volksdrank stilaan een duur product wordt. De complexe, ietwat zurige smaak van echte oude lambiek, geuze of kriek, valt ook minder in de smaak in deze wereld van stelselmatige verzoeting. Het is een bier voor fijnproevers geworden.

Dat is een van de verklaringen voor het sluiten van de brouwerij Oud-Beersel in Beersel. Nu zijn er nog twaalf producenten, brouwers en stekers van oude geuze over, tien in Vlaams-Brabant en twee in Brussel.

De voorzitter van de Horal of de Hoge Raad voor het Ambachtelijk Lambiekbier, luidde de alarmbel. Als er geen overnemer wordt gevonden, stelt hij voor om Oud-Beersel, de brouwerij-annex-café, om te vormen tot een museum van de geuze. Ik ben van oordeel dat dit een goede suggestie is. Het gaat hier immers over cultureel erfgoed, zowel wat de brouwerij als het café betreft, als over het bier en het typische brouwproces van lambiek zelf, met een potentiële toeristische uitstraling.

In Brussel werkt nu al met succes een authentieke Lambiekbrouwerij met Geuzemuseum in Anderlecht. Het is de moeite waard om de brouwerij te bezoeken. Zou dat voor Vlaams-Brabant ook tot de mogelijkheden behoren? Bent u van oordeel dat de idee van een museum voor Oud-Beersel waardevol is? Zou u, in samenspraak met de gemeente Beersel, de provincie Vlaams-Brabant en de Horal een initiatief kunnen ontwikkelen dat hiertoe kan leiden?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Sinds het verschijnen van het boek Gruuten Dest, een lezenswaardige gids voor 100 Brusselse kroegen, kennen we uw voorliefde voor Brusselse bieren. Samen met u vind ik het jammer dat de brouwerij Oud-Beersel in Beersel de concurrentieslag met de massaproductie heeft verloren en de deuren heeft moeten sluiten. Ik woon zelf in een dorp waar befaamde bieren worden gebrouwen. Ik kan dan ook begrip opbrengen voor de weemoed die in uw vraag doorklinkt. Hoe meer men van dat bier drinkt, hoe weemoediger men trouwens wordt.

Mijnheer Gatz, u vraagt mijn oordeel over het oprichten van een museum voor Oud-Beersel, en of ik eventueel samen met de gemeente Beersel, de provincie Vlaams-Brabant en de Horal een initia-

tief kan nemen. Ik zal eerst even uitweiden over het museumdecreet uit 1996 en over zijn opvolger in voorbereiding, het erfgoeddecreet, waarvan we hopen dat het eind februari principieel kan worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De criteria die het museumdecreet hanteert om een museum te erkennen, zijn streng. Daar is een financiële reden voor – de erfgoedsector is financieel nog steeds ondergewaardeerd. Maar door de lat zo hoog te leggen, wilden we ook bereiken dat de musea inspanningen zouden gaan leveren om hun kwaliteit te verhogen. Deze strategie is de voorbije jaren succesvol gebleken. De Vlaamse musea worden steeds professioneler uitgebouwd.

Het museumdecreet hanteerde bovendien een vrij strikte definitie van wat een museum precies is. Er werd expliciet bepaald dat het museum een collectie moest verwerven en beheren. Daarmee vielen de instellingen uit de boot die we gemeenzaam 'erfgoedcentra' waren gaan noemen. Het kan bijvoorbeeld gaan om beschermde monumenten met een waardevol exterieur en interieur, waar aan de hand van dat cultureel erfgoed een bepaald verhaal wordt verteld, zonder dat er een uitgebreide collectie schilderijen of andere kunstwerken is. In een kasteel kan bijvoorbeeld de geschiedenis van de hogere of lagere adel uit een bepaalde tijdsperiode worden verteld.

In het voorontwerp van het erfgoeddecreet kunt u lezen dat deze definitie werd verruimd conform de internationale definitie die wordt gehanteerd. Erfgoedcentra kunnen nu wel in aanmerking komen voor erkenning als museum, en bij gevolg voor subsidiëring. De kwaliteitseisen zullen zeer streng blijven. Dat geldt ook voor een eventueel museum/erfgoedcentrum van de geuze in Beersel.

Aangezien er al een geuzemuseum bestaat in Brussel, lijkt het mij dat Beersel echt een verschil zal moeten maken. Men zal heel goed moeten nadenken over de vorm en de inhoud. Het heeft geen zin om op korte afstand van elkaar twee bijna identieke instellingen in leven te houden.

Als u mij vraagt om mee een initiatief te ontwikkelen, dan houd ik, zeker in dit stadium, de boot af. In het kerntakendebat gaat de discussie over welke overheid verantwoordelijk is. Als minister van Cultuur is het niet mijn taak om zelf initiatieven te nemen. Indien wordt beslist een museum uit te bouwen, willen we uiteraard dit dossier volgen en mee begeleiden. Het erfgoeddecreet voorziet ook in subsidies voor 'ontwikkelingsgerichte projecten', waarmee bijvoorbeeld voorbereidende studies

Van Grembergen

voor de uitbouw van een museum worden bedoeld. Mijn administratie en het steunpunt voor musea, archieven en erfgoedconvenants zullen steeds bereid zijn om waar mogelijk advies te geven.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Vooreerst zou ik een kleine zijsprong willen maken. De titel van mijn boek wordt anders uitgesproken. Ik verklap daar geen geheimen mee. Professor De Vriendt heeft een wetenschappelijke verantwoording gegeven over de spelling van het Brussels dialect. De 'ë' wordt in het Brussels als 'eu' uitgesproken.

Mijnheer de minister, in uw antwoord hebt u een aantal openingen gelaten. Ik heb wel begrepen dat de energie vanuit de basis moet komen. Ik heb daar begrip voor. Het is goed om weten dat er een aantal mogelijkheden open blijven in het kader van het voorontwerp van erfgoeddecreet over ontwikkelingsgerichte projecten.

Ik heb schriftelijk contact gehad met de burge-meester van Beersel en de provinciegouverneur. Het zal van hen en andere initiatiefnemers afhangen of ze de zaak tot een goed eind kunnen brengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de voorlopige bescherming van de Kemmelberg

Vraag om uitleg van de heer Frans Ramon tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de bescherming van de Kemmelberg

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde vragen om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de voorlopige bescherming van de Kemmelberg en van de heer Ramon tot minis-

ter Van Grembergen, over de bescherming van de Kemmelberg.

De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, specialisten hebben me gezegd dat de Kemmelberg als een groengebied op het gewestplan staat ingekleurd. Het is een habitatgebied, een VEN-gebied eerste fase. Het ligt in een provinciedomein. De provincie is eigenaar van 52 hectare. Ze levert grote inspanningen om een nieuw natuurinrichtingsplan op te stellen. Het ligt ook in het regionaal landschap West-Vlaamse heuvels. Eigenlijk is de Kemmelberg al sinds 1979 beschermd.

Mijnheer de minister, vorig jaar hebben we omstreeks deze tijd een gedachtewisseling gehad. Agalev is tegen de doortocht van de rally over de Kemmelberg, ook al had ik toen enig begrip getoond voor de evenwichten die u zocht. Daardoor heb ik misschien een aantal mensen op het verkeerde been gezet. Voor alle duidelijkheid, we vinden dat dit niet kan.

Mijnheer de minister, in 2002 hebt u alweer een uitzondering toegestaan. U hebt toen gezegd dat u werk zou maken van een sensibiliseringscampagne zodat de mensen bewust worden van wat hier allemaal gebeurt. Daarnaast zou u een evaluatie laten maken om de schade of de impact van de rally op natuur en milieu te bepalen.

Begin 2003 heb ik in de krant gelezen dat u de Kemmelberg op de lijst van te beschermen monumenten en landschappen hebt geplaatst. U werkt aan een nieuw beschermingsbesluit, dat een grotere perimeter zou beslaan. Hierdoor zou ongeveer 600 hectare van de heuvel beschermd worden. In hetzelfde artikel las ik dat de inspraakprocedure 1 jaar zou lopen. Terwijl die aan de gang is, zouden de maatregelen die ook na de definitieve bekrachtiging van kracht zullen zijn, al gelden.

Mijnheer de minister, is er een grondige evaluatie doorgevoerd ? Zo ja, wat zijn de bevindingen van dat onderzoek ? Wat zal het effect zijn van het nieuwe beschermingsbesluit op de rally van Ieper en de wielervedstrijd Gent-Wevelgem ? Er zullen uitzonderingen worden toegestaan. Blijven die wedstrijden met het nieuwe beschermingsbesluit mogelijk ?

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de Kemmelberg werd op de lijst van te beschermen monumenten en landschappen geplaatst. Tot nu toe was enkel de top van dit hoogste punt van West-Vlaanderen sedert 1979 beschermd. Nu is de kans groot dat dit ook gebeurt met de 600 hectare flanken van de berg. Een definitieve bescherming komt er wellicht later, na een openbaar onderzoek. Mijnheer de minister, u wilt het typische karakter van het Heuvelland bewaren en daarom is de streek van de Kemmelberg voorlopig beschermd als waardevol landschap. De Vlaamse overheid vindt de bescherming nodig omwille van de natuurwetenschappelijke, historische en esthetische waarde van de streek.

Of de ruimere bescherming ook gevolgen zal hebben voor wiel- of rallywedstrijden die de Kemmelberg aandoen is nog niet duidelijk. De jongste jaren waren er geen problemen voor een doortocht van sportmanifestaties op de Kemmelberg, mits het in acht nemen van strenge voorwaarden. Mijnheer Ramon, dat is me ook bevestigd door de minister, in zijn antwoord op een aantal schriftelijke vragen. Vorig jaar hebben we ongeveer dezelfde discussie gehad. Mijnheer de minister, u hebt toen gezegd dat u toestemming zou geven, maar dat onder strenge voorwaarden, en dat na de rally zou worden geëvalueerd of werd voldaan aan die strenge voorwaarden. U hebt me openlijk bevestigd dat aan die voorwaarden voldaan is, zodat er op zich geen enkel probleem is. De Belgium Ypres Westhoek Rally en de wielervedstrijd Gent-Wevelgem zijn heel belangrijk voor het Heuvelland en de regio, onder meer op economisch vlak. Het verlies van deze manifestaties zou nefaste gevolgen hebben voor de omgeving.

Er is nog een bijkomend probleem. Bij de voorgestelde afbakening zijn heel wat bestaande landbouwbedrijven en woningen mee opgenomen in het beschermd landschap. Deze bebouwing zou op termijn onder de strenge wetgeving van de kwetsbare gebieden kunnen vallen. Is dat effectief het geval, dan rijst er in dat gebied een acuut probleem van zonevreemde woningen. Hierdoor zouden bestaande woningen met bijkomende stedenbouwkundige beperkingen worden belast. In het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening worden de kwetsbare gebieden immers gedefinieerd als groengebieden, natuurgebieden, natuurgebieden met wetenschappelijke waarde, natuurreservaten, natuurontwikkelingsgebieden, parkgebieden, bosgebieden, valleigebieden, brongebieden, agrarische gebieden met ecologisch belang of waarde, agrarische gebieden met bijzondere waarde, grote eenheden natuur,

grote eenheden natuur in ontwikkeling en de ermee vergelijkbare gebieden en de beschermde duingebieden.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van dit risico ? Ik neem aan van wel. Worden bestaande manifestaties zoals de Belgium Ypres Westhoek Rally of de wielervedstrijd Gent-Wevelgem hierdoor onmogelijk ? Wat zal de precieze impact zijn van het besluit op wiel- of rallywedstrijden ? Sommige mensen doen immers heel verre gaande uitspraken terzake. Door lokale actiegroepen werd in de pers verklaard dat de rally niet meer zou kunnen, maar Gent-Wevelgem wel, op voorwaarde dat er geen volgwagens in de wedstrijd aanwezig zouden zijn. Daarover is dus duidelijkheid nodig. Wat zijn de gevolgen voor de bewoners en de exploitatiemogelijkheden voor de landbouwers in het gebied in kwestie ? Hebt u reeds overleg gepleegd met minister Van Mechelen inzake de bepalingen op het vlak van bewoning en exploitatiemogelijkheden voor de landbouw in het voorlopig beschermde gebied ? Werd er reeds een aanvraag ingediend voor de doortocht op de Kemmelberg in 2003 door de organisatie Belgium Ypres Westhoek Rally of door een organisatie van wielervedstrijden ? Zo ja, werd deze aanvraag al behandeld ? Zo nee, wat zult u doen als deze aanvraag u bereikt ? Ik hoop dat u uw beleid van vorig jaar zult voortzetten in de toekomst en heel efficiënt zult zijn.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, de hoop van de ene is niet de hoop van de andere. Ik antwoord eerst op de vragen van de heer Verfaillie, omdat dit antwoord al elementen bevat die terugkomen bij het antwoord op de heer Ramon.

De Kemmelberg is onbetwistbaar een van de merkwaardigste landschappen in Vlaanderen. De Kemmelberg is ook een belangrijk aandachtsgebied voor het Regionaal Landschap West-Vlaamse Heuvels. De afdeling Monumenten en Landschappen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap levert in uitvoering van het landschapsdecreet een actieve bijdrage aan het behoud en beheer van dit landschap. Sinds vele jaren wordt er naar gestreefd om dit merkwaardige landschap te vrijwaren en om er de landschappelijke waarde van te versterken. Deze inspanningen hebben geleid tot een aanzienlijke vermindering van de schade veroorzaakt door de jaarlijkse rally en hebben gezorgd voor een verbetering van de algemene toe-

Van Grembergen

stand van het landschap. Ik denk dat er tot nu toe geen tegenstrijdigheden zijn.

U haalt de problematiek aan van de bebouwing die deel zal uitmaken van het beschermd landschap. Bij de definitieve afwerking van het beschermingsdossier en na laatste terreincontroles, werd beslist om de bebouwing langsheen de Reningelststraat, die de oostelijke begrenzing vormt van het te beschermen gebied, evenals het dorp Kemmel met aansluitende bebouwing, uit de afbakening te laten. De bebouwing langsheen de Kruisabelestraat, de zuidelijke begrenzing van het te beschermen gebied, net als de bebouwing langsheen de Brulozestraat, de noordelijke begrenzing, vallen binnen de zone van beschermd landschap. Ze liggen immers parallel met de valleihelling, die zowel van hoger als van lagergelegen lokaties een landschapsvisuele impact heeft. Dit betekent geenszins dat verbouwingen en/of uitbreidingen aan de bestaande bebouwing a priori onmogelijk worden gemaakt. Ook de interpretatie van de zogenaamde 'kwetsbare gebieden' zoals bepaald in artikel 145bis, paragraaf 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening is niet verbonden aan de beschermd landschappen in uitvoering van het decreet van 16 april 1996.

Met als doel de impact van de beschermende maatregelen te vergroten heb ik beslist om zeer binnenkort de beschermingsprocedure op te starten voor de Kemmelberg met een ruimere, meer landschappelijk verantwoorde perimeter. Dit voornemen heb ik meegedeeld aan de Vlaamse regering. Deze beschermingsprocedure behelst onder andere een openbaar onderzoek en een adviesronde, waaronder een advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. De juiste impact van het nieuwe beschermingsbesluit op de rally van Ieper en op de wielervedstrijden zal pas volledig gekend zijn na afweging van de resultaten van dit openbaar onderzoek en de resultaten van de adviesronde. Ik wens hier niet op vooruit te lopen. Mogelijke toelatingen zullen steeds worden ingebed in een globaal en positief landschapsbeleid, waarbij beheersplannen, maatregelen voor landschapsherstel, landschapsopbouw en duidelijke en afdwingbare randvoorwaarden de globale landschappelijke kwaliteit van de Kemmelberg en omgeving zullen waarborgen. Ik ben, zoals u weet, geen voorstander van een zuiver restrictief beleid en ben ervan overtuigd dat door een positieve benadering en een betrokkenheid van alle actoren in het gebied op termijn voor het landschap in al zijn facetten betere resultaten kunnen worden bereikt.

Met betrekking tot de mogelijke gevolgen voor de landbouwers en de bewoners van het gebied in kwestie zou het voorbarig zijn om vooruit te lopen op het onderzoek. Zoals daarnet aangehaald werd het grootste gedeelte van de bebouwing buiten het te beschermen gebied gehouden. Ik wens evenwel te benadrukken dat conform artikel 12 van het decreet betreffende de landschapszorg een beschermingsbesluit de realisatie van een ruimtelijke bestemming nooit kan verhinderen, maar alleen maar kan verfijnen of aanvullen. Dit heeft voor gevolg dat zowel bewoning als normale landbouwexploitatie mogelijk blijven en zeker niet onmogelijk worden gemaakt.

Er werd door de organisatie Belgium Ypres Westhoek Rally reeds een aanvraag ingediend voor de doortocht van de Rally op de Kemmelberg in 2003. De aanvraag is nog niet afgehandeld. Ik neem me echter voor – en daarover wil ik geen twijfel laten bestaan – om de toelating voor de Rally in 2003 te verlenen op basis van het huidige beschermingsbesluit en onder dezelfde strenge voorwaarden als die van 2002.

Er werd eveneens een aanvraag ingediend voor de organisatie van een aantal wielervedstrijden zoals Gent-Wevelgem, de Driedaagse van De Panne en Gent-Ieper, de zogenaamde Kattenkoers. De behandeling van de aanvragen is analoog met die van de aanvraag voor de Rally, met dien verstande dat voor wedstrijden met een internationaal karakter zoals Gent-Wevelgem, de publiekstoeloop beter zal worden gekanaliseerd om de schade aan het landschap te beperken. We willen dus pro-actief handelen. De toelatingen voor de Driedaagse van De Panne en de Kattenkoers werden reeds verleend. De aanvraag voor de wielervedstrijd Gent-Wevelgem is in behandeling.

Dan zal ik nu antwoorden op de vragen van de heer Ramon, voor zover die nog niet werden behandeld. Naar aanleiding van de Rally van Ieper anno 2002 werden zoals ieder jaar ter plaatse controles uitgevoerd door de afdeling Monumenten en Landschappen, om na te gaan in hoeverre de voorwaarden uit het toelatingsbesluit worden nageleefd. Het is dus niet zo dat we pas achteraf zijn gaan kijken, ook op het moment van de Rally zelf hebben onze diensten controles uitgevoerd. Uit deze controles is gebleken dat de strenge voorwaarden die waren gesteld bij het verlenen van de toelating, werden gerespecteerd. Er kan dan ook worden vastgesteld dat er geen schade werd toegebracht aan het landschap van de Kemmelberg.

Van Grembergen

Zoals ik daarjuist reeds meedeelde in mijn antwoord op de vraag van de heer Verfaillie, heb ik aan de Vlaamse regering meegedeeld dat ik van plan ben de Kemmelberg en ruimere omgeving te beschermen. Momenteel is alleen de top beschermd. De beschermingsprocedure omvat onder andere een openbaar onderzoek en een adviesronde. De juiste impact van het nieuwe beschermingsbesluit op de Rally van Ieper zal pas volledig gekend zijn nadat de resultaten van het openbaar onderzoek en de adviesronde gekend zijn en de nodige afwegingen zijn gebeurd. Als er toelatingen worden gegeven, zullen die steeds moeten passen in een globaal en positief landschapsbeleid. Ze zullen desgevallend worden verleend onder minstens even strenge voorwaarden als degene die nu gelden, en ze zullen jaarlijks worden geëvalueerd.

Dezelfde redenering geldt eveneens voor het effect van het nieuwe beschermingsbesluit op wielervedstrijden als Gent- Wevelgem

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Ik dank u, mijnheer de minister, voor uw serene en goede stelling. Het is inderdaad zo dat de aanvragen voor die verschillende manifestaties in 2002, uiteindelijk onder de oude bescherming vallen. In de lokale pers was echter te lezen dat er vanaf de start van het openbaar onderzoek rekening zou worden gehouden met de strengere voorwaarden. Dat klopt dus niet ?

Minister Paul Van Grembergen : Neen, want er is geen enkele basis om zo te handelen.

De heer Jan Verfaillie : Dan hebben wij volgend jaar waarschijnlijk opnieuw dezelfde discussie, want het openbaar onderzoek zal dan afgesloten zijn. U zult dan waarschijnlijk een ministerieel besluit hebben getekend voor een meer verregaande bescherming. Dan zullen we opnieuw worden geconfronteerd met de problemen van de zwaardere bescherming op diverse manifestaties.

Ik heb het misschien verkeerd begrepen, maar bent u bereid om dan onder minstens even strenge voorwaarden opnieuw de discussie aan te gaan met die mensen en om opnieuw de verschillende evenementen te laten plaatsvinden ?

Minister Paul Van Grembergen : Ik moet in deze het algemeen belang dienen. Als de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement van oordeel zijn dat

de bescherming van de Kemmelberg een algemeen Vlaams belang is, dan moet ik dat in eerste instantie als richtlijn nemen. Ik moet dan nagaan hoe toch nog een toelating kan worden gegeven aan initiatieven die een zekere traditie kennen, zonder daarbij schade te berokkenen aan het landschap. Het is deze evaluatie die moet worden gemaakt. Daarbij moet ik niet alleen een uiterste zorg voor het landschap garanderen maar tegelijkertijd ook een invulling geven aan initiatieven van het gemeenschapsleven.

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de minister, ook ik wil u bedanken voor uw antwoord en voor de zorg die u uitspreekt voor een globaal en positief landschapsbeleid. Het landschap van de Kemmelberg is inderdaad een merkwaardig landschap, dat een goed beheer verdient. Enerzijds ben ik blij met de strenge voorwaarden en de controle daarop. Anderzijds zult u het mij niet kwalijk nemen dat ik toch betreur dat u niet verder gaat. U moet afwegen en beslissen, ik van mijn kant betreur de beslissing. Dat wou ik toch nog eens duidelijk maken. Ik heb begrepen dat er nog adviezen worden gevraagd en dat dit dus nog niet het einde van het verhaal is. Deze kwestie zal waarschijnlijk nog wel eens op de agenda komen.

De heer Jan Verfaillie : Ik betreur het antwoord niet. We kunnen een wisselmeerderheid vormen.

Minister Paul Van Grembergen : Ik beschouw dit niet als een partijpolitiek gegeven. Ik weet dat de gevoeligheid voor omgeving en landschap geleidelijk aan bij iedereen stijgt. Dit is duidelijk. We moeten daarbij telkens weten hoe we alle paarden over de beek kunnen laten springen. Dit is een proces waarvoor enige kennis van de psychologie zeker welkom is. Er moet een overeenstemming worden gevonden in de gemeenschap en in de plaatselijke gemeenschappen.

De voorzitter : Ik meen te hebben begrepen dat de wedstrijden die dit jaar plaatsvinden, worden afgewogen op basis van de huidige reglementering, en dat er een nieuwe afweging zal gebeuren zodra er een nieuwe reglementering is. Ik veronderstel dat er dan opnieuw vragen om uitleg zullen volgen. Ik denk dat de discussie hierover in deze commissie nog niet is beëindigd, maar voor vandaag wel.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.43 uur.*